

Изисквания за приемане и оформяне на ръкописите за Годишника на ФЖМК

Всеки автор представя студията си в Редакционния съвет на ФЖМК след рецензиране, обсъждане и одобряване от съответния Катедрен съвет. След редакция и направени корекции от редактора във факултета, комплектован, Годишникът се представя в Университетското издателство “Св. Климент Охридски”. Публикуват се статии с оригинални идеи, разработки и нови факти, както и дискусии, кратки научни съобщения, рецензии.

Ръкописите трябва да са в обем до 20 стандартни машинописни страници (вкл. фигури и таблици), или 36 хил. знака с интервалите. При специални случаи се приемат и статии с по-голям обем.

Ръкописът се представя в един екземпляр на хартия и като файл.

Приемат се ръкописи, написани само на компютър, с редактор Word. Препоръчва се използването на шрифта Times New Roman, 12 п.

Титулната страница включва стандартната шапка, заглавието и двете имена на автора (авторите), служебния му (им) адрес и e-mail. **Следва абстракт на английски език, в който се изписват отново двете имена на авторите и пълното заглавие на статията.** Абстрактът трябва да включва и пет до седем ключови думи.

Структурирането на статията е желателно да бъде в следния ред: увод, методи на изследване, резултати, дискусия, заключение, благодарности, литература. Да се използва само най-просто форматиране - курсив, получер, размер на шрифта.

Навсякъде да се използват приетите мерни единици от системата СИ на латиница.

Фигурите, илюстрациите и таблиците се представят отделно от текста, като във файла авторът отбелязва местата им. Препоръчително е те да се представят във формат JPG, в качество, годно за печат.

Литературата трябва да включва всички автори, споменати в текста, подредени по азбучен ред, без разредка. Да се спазват стандартните библиографски изисквания и съкращения. Ако статията е на чужд език, първо се изписва западната литература, а след това българската и обратно.

Редакционният съвет на ФЖМК прие утвърдения академичен стандарт у нас цитираните автори и произведения, както и останалите коментари по текста да се отбелязват с цифрови индекси с непрекъснатата номерация за цялата статия, като се описват под линия (footnote) на съответната страница. (Индексът в текста се пише винаги *пред* знаците точка, запетая, точка и запетая, двоеточие, тире и *след* знаците въпросителна, удивителна, кавички.) Например в текста: „Този принцип е представен особено добре в изследване на Лео Богарт”³. Под линия:

³Вж. BOGART, Leo. Press and Public... (следва описание на източника).

Библиографското описание на цитираните източници следва стандарта, използван досега в Годишника на ФЖМК, осъвременен по международния стандарт ISO/PDRT 690.2.

1. ПРИ КНИГИ С ЕДИН АВТОР

Описанието започва с *фамилното име на автора* (с главни букви), следва *собственото име на автора* – несъкратено, отделени със запетая; *точка* след името; *заглавие*, завършващо с точка; издателски данни: *място на издаване* (не се съкращава). Ако в книгата са дадени две или повече места на издаване, поставя се първото и се пише „и др.” или „etc.”. Ако в книгата липсват сведения за местоиздаване, пише се „Б. м.” (без място) или „S. I.” (лат. sine loco); *издателство* (при цитиране под линия не е задължително да се посочва, където е възможно, името на издателството се дава в съкратена форма, “изд.” не се пише, не се слагат кавички), между името на града и издателството се пише двоеточие; *година на издаване* (дава се винаги с арабски цифри, без „г.”, ако липсва и не може да се установи, пише се „б. г.” или „s. a.” (лат. sine anno – без година); *страница* – съкратено на „с.” или „р.” (при посочване на повече страници, от – до, се дават само цифрите, отделени с дълго тире без интервали, „с.”, респ. „р.”, не се пише, напр. 15–18, допуска се и „с. 15 сл.”, на лат. „p. 15 sq.”).

Примери:

ФОТЕВ, Георги. История на социологията. 2 изд. Т. 1. София: Труд, 2002, с. 15.

CHOMSKY, Noam. Necessary Illusions. Thought Control in Democratic Societies. Montreal: CBC Enterprises, 1989, 20–21.

2. ПРИ КНИГИ С ДВАМА И ПОВЕЧЕ АВТОРИ

Инверсира се само името на първия автор, следва запетая и името на втория – с нормален словоред.

При повече от трима автори се пише само името на първия и „и др.”/ „et al.”). Примери:

КРИСТАНОВ, Цветан, Иван ПЕНАКОВ, Стефан МАСЛЕВ. Д-р Иван Селимински като учител, лекар и общественик. София: Наука и изкуство, 1962, 15–18.

ГЮРОВА, Вяра и др. Приключението Учебен процес. София: Europress, 2006.

KELLEY, Harris et al. Personal relationships: Their structure and processes. New York: Wiley, 1979, p. 80.

3. ПРИ МНОГОТОМНИ ИЗДАНИЯ томът се пише винаги с арабска цифра: „Т. 4”, на лат. „Т. 4”, „Vol. 4”, „Vd. 4”.

Примери:

Българо-германски отношения. Изследвания и материали. Т. 1–3. София: БАН, 1962.

PARKER, Thomas, and William HASWELL. A text book of zoology. 6th ed. Vol. 1 revised by Otto LOWENSTEIN; vol. 2 revised by Christopher FORSTER-COOPER. London: Macmillan, 1940.

4. ОПИСАНИЕ НА СТАТИИ ОТ НЕПЕРИОДИЧНИ СБОРНИЦИ

След сведенията за автора и заглавието се дават сведения за сборника, в който е поместена статията. Пред тях се пише главна буква „В” – за книги на кирилица, или „In” – за книги на латиница, и двоеточие.

Примери:

ТОПЕНЧАРОВ, Владимир. Ботев като журналист. В: Христо Ботев. Сборник по случай 100 г. от рождението му. София, 1949, 186–199.

ТОНЧЕВА, Виолета. Радио Варна или защо традицията е модерна. В: АНГОВ, Константин (състав.) Седемдесет години българско регионално радио. Сб. статии. София: Св. Климент Охридски, 2006, 73–88.

WILLIAMS, Peter. The Pentagon Position of Mass Media. In: Impact of Mass Media. (Ed. by NIEBERT, Ronald E.). New York: Longman, 1999, p. 327.

5. ОПИСАНИЕ НА СТАТИИ ОТ СПИСАНИЯ И ПЕРИОДИЧНИ СБОРНИЦИ

Името на автора и заглавието на статията са задължителни. След точката – в курсив – се дава наименованието на списанието или сборника, в който е поместена статията (“В:”, респ. “In:” не се пише, „т.” (том), също не се пише, броят се отбелязва с „№”). Пример:

САКЪЗОВ, Иван. Стопанските връзки на България в чужбина през XIV в. *Год. СУ. Юрид. фак.*, 30, 1935, 3–10.

ЛЕКОВ, Дочо. Забравен възрожденски книжовник. *Литературна мисъл*, 1970, № 1, с. 101 сл.

DECEMBER, John. Units of Analysis for Internet Communication. *Journal of Communication*, Winter 1996, 46, № 1, 14–38.

6. ОПИСАНИЕ НА СТАТИИ ОТ ВЕСТНИЦИ

След сведенията за автор, заглавие се дават сведения за вестника, в който е поместена статията, в следния ред: 1) *название на вестника*; 2) *годишнина* – само при стари издания; 3) *пореден брой на вестника*, обозначен с №; 4) *дата* (число, месец, година), като имената на месеците се съкращават: ян., февр., апр., авг., септ., окт., ноем., дек.; 5) *страница*.

Например:

ФИЛАРЕТОВ, Сава. Известие за едно усъвършенстване. *Цариградски вестник*, VII, № 320, 25 май 1857.

ЧЕРВЕНКОВА, Копринка. За номенклатурата и нейните привилегии. *Култура*, № 9, 8 март 2007, с. 6.

HOLDEN, Sarah. Frank Sinatra dies at 82: Matchless stylist of pop. *The New York Times*, 16 May 1998; Sect A:1, 22–23.

7. НЯКОИ ОСОБЕНОСТИ ПРИ ЦИТИРАНЕТО ЧРЕЗ БЕЛЕЖКИ ПОД ЛИНИЯ

• При цитиране на текст не от оригинала, а чрез друго произведение се пише „Цит. по:”. Например:

³Цит по: БУРКАРТ, Роланд. Наука за комуникацията. Велико Търново: ПИК, 2000, с. 249.

• При повторно или многократно цитиране на едно и също произведение описанието се прави само при първото цитиране. При следващо цитиране се пише името на автора и „Цит. съч.“, докато не се срещне друго произведение от същия автор.

Ако едно и също произведение се цитира няколко пъти подред, при повторното цитиране се пише „Пак там“ (“Ibidem” – само при издания изцяло на чужд език). Например:

¹² СЕМОВ, Марко. Народопсихология. София, 1999, с. 27.

¹⁸ СЕМОВ, Марко. Цит. съч., с. 28.

¹⁹ Пак там, с. 15 (без страница, ако е същата като в горната бележка).

• При повторно или многократно цитиране на две или повече произведения от един и същ автор при следващото цитиране се посочва само авторът, заглавието и страницата. Ако заглавието е дълго, при повторното цитиране се дава само началото и многоточие. Например:

⁷ ГЕНЧЕВ, Николай. Българската национална просвета и Русия след Кримската война. *Год. СУ. Истор. фак.*, 66, 1975, с. 295.

¹⁰ ГЕНЧЕВ, Николай. Франция в българското духовно възрождение. София, 1979.

¹⁵ ГЕНЧЕВ, Николай. Българската национална просвета и Русия..., с. 299.

8. ОПИСАНИЕ НА ЕЛЕКТРОНЕН ИЗТОЧНИК

И тук трябва да се започне с името на автора и заглавието на цитираното произведение. Следва изданието – в курсив, като преди точката в края му се отбелязва в прави скоби, че е онлайн. Дава се датата на източника и датата на посещаване на сайта (в прави скоби). След това се пише „Available from:” и пълният интернет адрес. Примери:

Статия в онлайн периодично издание:

CLARK, Carol. On the threshold of a brave new world. In: *Blueprint of the body* [online]. CNN.com, 2000. [cited 24 August 2000]. In-depth specials. Available from: <http://www.cnn.com/SPECIALS/2000/genome/storey/overview/>.

Статия в онлайн списание:

PRICE-WILKIN, John. Using the World-Wide Web to Deliver Complex Electronic Documents: Implications for Libraries. *The Public-Access Computer Systems Review* [online]. 1994, vol. 5, No. 3 [cited 28 July 1994], 5–21. Available from: gopher://info.lib.uh.edu:70/00/articles/e-journals/uhlibrary/pacsreview/v5/n3/pricewil.5n3.

Статия в онлайн вестник:

ROYALL, Carol P., Billy L. THIEL, and Mark DONALD. Radiation damage of water in environmental scanning electron microscopy. *The Chronicle* [online]. 25 January 2001. [cited 9th May 2002]. Available from: <http://www.blackwell-synergy.com/>.